

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyán hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztősi iroda: Fischeľ Pölöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztővel értekezni lehet. Hétfőn, Szombaton, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény *Murkóköz* néven, nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischeľ Pölöp könyvkereskedése Csáktornyán. Ide küldendők az előzetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 ft
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Egyes szám 10 kr.

Hirdetők még elfogadhatók: Budapest: Goldberger A. V. hird. irod. Buda: Schalkó H., Dukas M., Opyelk A., és Dausz G. L. és társai. Frankfurt a. M.: Dausz G. L. és társai.

Nyitlatter pottisora 10 kr.

A zagoriai Pasteur.

Pasteur beoltási kísérleteiről és sikeres gyógyításairól beszél az egész világ — A világ minden részéről-sietnek a szerencsétlen megmaradt Párizsba a nagy tudóshoz s az emberiség eme nagy jöttevőjéhez, hogy a legborzasztóbb ualáltól megmeneküljenek.

Szomszédságunkban Varasdon is 17 egyént harapott meg a veszett eb. A szerencsétleneknek nem volt alkalma Párizsba menni, az orvosok sem biztosíthatták őket, míg végre Varasdó orvos előjárása egy, a híre után ismert horvát földmívelőt hívatta a beteghez.

A megmaradt között volt Gerencsér ur nedelici tanító-sízt. munkatársunk fia is. Levelet vetttünk Gerencsér úrtól, melyet alább közlünk E levélben érkelesen le van írva a szerencsétlenül járt fiu gyógyítása Nem vagyunk a kuruzslásnak hívei. de nem hagyhatjuk figyelmen kívül Gerencsér ur levelet, melyben leírja megmarat fia közlése után a gyógyítási eljárást. — Egy zagoriai földmívelő állítólag birja a veszettség-marrás gyógyításának titkát. Hogy igaz-e, nem tudjuk, de az emberiség érdekében kötelességünknek tartjuk, a tudósok orvosok s a hatóság figyelmét felhívni rá. Ki tudja, a véletlen minő orvosszert nyújtott az egyszerű horvát földmívelő kezébe? De lássuk Gerencsér ur levelét.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Fiam szerencsétlenségének híre becses lapjában közhírré tételvén, bátor vagyok a fentti esetből vébven leírni

Varasdon ezélt négy héttel a veszett eb tizenhét embert harapott meg s amint a hivatalos megvizsgálásnál magam is láttam, némelyeken ne vezetes sebeket e-tett, fiamat balczombján marta meg. Az orvosok a lebut

között eben legfelsőbb fokú veszettségel constátáltak — amint a varasdi városban értesültem. Mivel az orvosok által biztos mentés nem nyújtott az előjárásig azonnal behozatta Nemesics, rékai (Horvátország) hírből álló földmívelt, ki az eset kilenczedik napján a megmarat egyéneket megvizsgálta s más napra oly meghagyással rendelé őket, hogy teljesen éhes gyomorral jelenjenek meg

Fiam el levén tölem zárva. orvos látat nem láthatam; kiszabadulása után így beszélt el gyógykezelést:

„Nemesics adott egy deciliter nagy ságu üvegcskében valami vörös színű és pálinka erejű folyadékot, melyben körisbogarok testrészei valának. Ezt általam megittatván, figyelmeztetett, hogy férfiasan tartsam magamat mert szokatlan fájdalmak fognak megrohanni. Így lett. Nemesics az ajtót reán zárta s magamra hagyott.

Ez dél táján történt.

Nem sokára bágyadságot érezék, mely nehézzé lázá változott; csakhamar mindinkább borzasztóbbá vált kinok ragadtak meg és végre farcsa düh tört ki rajtam. A kinok többször irtalmatlantul hol a falhoz, hol a padlóhoz, csaptak. Dühömben min ént összehéptem volna, míg végre elvesztém eszméletemet.

Főlesemélvén társaságomban találtam Nemesicet. Kérte könyörögtem, papa után kérdezősködtem Nemesicsnyáhs hangon bátorított, mondván: „Még egy kicsit fíjar s mind jó lesz! Ismét ki ment s rám zárta az ajtót. Kimerülve a padra vetém magamat s iszonyu félelemben oly áhitattal imádkoztam, minővel még soha. Papa után kiáltoztam, azt gondolván, hogy itt van. A kinok kisebb mrvben ismétlődtek de dühös már nem voltam. Éhezni is kezdtém és szörnyen

E közben ismét bejött Nemesics ki kér lemmre levest hozott, melyből

azonban nagy éhségem daczára csak keveset fogyasztottam. Erre vizelesek szorultam; vizeltem fél óráig, annyit, hogy esodálkoztem. Végre hét óra tájt estve hgyőletemről tudakozódásom után Nemesics derült arczsal kinyilatkozta, hogy minden bajtól ment lévén, hazá mehetek. Most itt vagyok, bajom nincs, csak éhletém, sokat éhletém

Ime tisztelt szerkesztő ur a szomorú történet rövid leírása!

Fiam mai nap teljes egészséggnek örved; a többi tizenhat egyént is hasonlólag gyógyította e zagoriai Pasteur. Mindannyiuk utólagosan meg a házba menvén, beadt

Nemesics a városi kapitányság előtt jelenlétemben így nyilatkozott: „ki a szerencsétlenek közül tanácsaimat elfogadja és rendeléseimet pontosan teljesíti, azt ételemmel s vagyonommal biztosítom, hogy teljesen ki fog gyógyulni!”

Már most sarlatánnak nevezük-e ezen egyszerű földmívelt, avagy hitelt adjunk művelteinek?

Okvetlenül figyelemre méltó a körülmény, hogy a tizenhét ember közül, kiket Nemesics gyógyított, egynek sem történt baja s ama híre, hogy egyen a düh kítő volna meg van csölválva.

Néhány év előtt veszett eb által megmarat nagy számú sertést gyógyított ez ember nálunk Púscsinán és pedig kitünő eredménnyel.

Állítólag már előbb is sok embert mentett meg a veszettség borzasztó halálától s ő maga mondá jelenlétemben hogy mindenkit biztosan gyógyít.

Nem hisznek neki, sarlatánnak nevezik, ő pedig gyógyít. Akárhogy áll a dolog — a feunti tizenhét ember esetét figyelmen kívül, ki hagyhatja?

És tán ez embert sem kellene figyelmen kívül hagyni?

Gerencsér György.

Csáktornya. 1886. jan. 27.

E lapok f. évi 4. számának hasábjain egy közlemény jelent meg, melyre röviden kívánok válaszolni. Nem akarok sem a tarsauamot eiec okajvni, sem az azokat előidéztet és még mindig fenntartó okokkal foglalkozni, csupán a közlemény t. i. irójának téves információ alapuló következtetését akarom megvilágítani s mivel réám, mint tüzeltől bálbólókre is történt vonatkozás: a bál érdekében van némi mondani valóm.

Nagyon szép a közlemény t. i. irójától, hogy az eddigi csáktornyai társasélet megszűntetésére érdekelve oly melegen fejszóllalt. Bizony, furcsa és sajnos állapotok ezek! Csakhogy mindenben nem ovszthatom nézetét. P. o. nagyon téved a t. czikrók, ha azt hiszi, hogy a zsidóság azért nem jelent meg ama bizonyos bálon, mert nem lett közlök senki sem a rendezésbe bevasztva; ily kicsiny tekintetek nem tartották őket vissza, daczára annak, hogy volt bíz, az előt zsidó is a rendezésben. Sok, nagyon sok ok forgott fenn. Nem szűkséges ezen okokat felsorolni, csak egy kissé visszatekinteni a közelmúltba és tekintetbe venni az említett czikk által is ostromozott társadalmi állapotainkat, mindjárt megtaláljuk az okokat és ezek egyike vagy másika egyes testületnek és a keresztény polgári osztálynak e bálról való elmaradását is igazolná.

Ha revanchra gondolunk némelyek, ezt jogukban áll megtenni, bár ez nem helyes; de hogy a revanchat a tüzeltől bálján akarják visszazadni, a valóban ezberberáti s közhatalom intézmény rovására, csupán azért, mert zsidó a bálélnök, az ily eljárás megbíráását a pártatlan és józannul itelő közönségre bízom.

Hisz nem a bálélnök adja a bált, nem is a zsidók; tehát nincs itt értelme a visszatartásnak. Arról nem is tehet az egylet, hogy zsidó a bálélnök, valamint a bálélnök sem tehet arról, hogy őt, a zsidót választották meg elnöknek! Bizonyára nem hitték, de tán nem is gon-

Tárca.

Egy ősi jogintézmény történelmi fejlődése.

Irta:

DR. TERESANZKY GYULA

(Folytatás.)

Kálmán királynak ezen intézkedéseit is a szükség indokolta, s ő neki újat kellett hozni Szt István törvényével; mert a függőtlenségük jelezhető egyéni szabadság, s a kerámán szinézeti feudaizmus féktelenkedése, mint tellett felhők tornyosultak a királyság fölé, a midőn sikerült neki a koronát, kedvezőbb anyagi helyzetbe hozta, azt egyes hatalmasoktól függetleníeni. A kölcsönös engedelemesség halk szellele elváltotta a komor jellegűek melyek megráblak a napot ényetől, de mely új megvilágítá az árnyékba tünedezett új királyságot

Azonban ezen nagy erő megismerésével létesített a szép reményekre jogosított harmonia, nem volt állandó, mert már Kálmán király közvetlen utódai alatt újult erőv. Irtó ki a királyi hatalom és az egyéni szabadság közti díszharmonia, mely Magyarország... külföldön az orszorosági hadjárat és az aradi vérengzés óta... a trón villogások és polgári háborúk egész láncolatának színhelyévé változtatta s mivel a gyenge lejedelmek hatalmak és áramlatok szemben megörizni képeknek nem voltak. kénytelentettek egyes hatalmasabb ik védszármáj alá vonulni, kik—természetes dolog — hogy a királyi érdekéknem tett hasznos szolgáltatással a királyi lekötelezettsékké tevék, s attól jóvedelmesebből jóvedelmesebb donatitokat osztkorak ki

Ily viszonyoknak mi lehetett természetesebb következménye, mint az, hogy a mely lépésben a királyi hatalom fokozott ki,

egyres már is hatalmi túlsulyra ve, gödött főnemesek hatalmi köre pedig emelkedéssel szállt s azt éreztették azokkal leginkább, kikől hatalmak felteni leg több okuk volt t. i. a közneveléssel. Szóval a törvényesegyek napj renden voltak, mit elég lényesen igazol az aranybulla 2-ik §-ának ezen szövege, „Mint hogy min országunk neveseseink, mint másoknak Szt. István királytól rendelt szabadságok nemelkor saját hosszú haragok miatt, más részben az igazlat és önszükségűl kereső emberek hamis tudósított követő királyok ha alma döntőltek tekielhetem megosorítottott, magok az ország nemesei felesegűnkül s a minket megosorított királyok nál többszörösen, kérés-kelek, könyörgésekkel zörgettek, országunknak újra alakítását kérték.” Es más rész az örökös donatitokká apaszottól a korona jóvedelméi törásra is, mit a keresetes hadjárat: csak növelt s ezek következtében országok zavarok, mondhatni csaknem teljes anarchia állott be, a helyzetben máséket javítani lehetett, minthogy egy király nyit a főurak törvénytelen visszajeléseinek szármáját szegendő, a nemzet közönszelemben el régi jogokat törvény által biztosítani kellett. Ezt cölvezta az 822-ik évi — angol magna szellemű — bulla aurea... mely lényegűeg véle a Szt. István engedelyezte bírok szabadsámat biztosította újajában, de minden hatás és következténye nélkül, mert egyszerűen csak írott malaszt maradt, mely elen annál többször történetek visszajelése és jogsértések, minél többször újítottott meg annak szövege esküszéző királyaink által.

A megzavart országos rend még az Árpád ház utolsó királyá alatt sem állott helyre, sőt mondhatni, hogy még csak akkor hágott az tető pontjára. Egyes olyarchak lékte enkedése a legnagyobb veszélybe sodrák a királyság intézménét is a midőn t. i. egyik-másiknak sikerült magát nem csak a királyi hatalom alól teljes mértékben függet-

leníteni, de sőt több-kevesebb környékbeli nemest vasallusi bílinésekké vorve — pazar fénytel elarasztott udvartartási költségűeknek fedezésére czéljából — mos terüh adozásokra s egyéb szélgátásokra is kötelezni —

Ily sorra jutottak országos állapotaink, így vetközött ki régi nagyságból és milyny tönkre s pártos búszke nép, mely megosorított csak parancsoló s parancs szava teljesítet legott. Unalattól, megvetésel fordult el ösenk szentelt nyomodoktól s amit azok oly nagy közöletem s anyny vér árán építettek, könnyelmű elhatározás szűlte önygylkos kézzel fejezettek szét rombolni.

Mi vagy, s mire létel én nemzetem? Nem de bűnhődő multaid?

„Oh nagy volt hajdan a magyar, Nagy volt hatalma, birtoka; Magyar tenger vizeben hullt le Észak, kelet, s dél hulló esllag.”

Ily viszonyok közepeette nyerte el az Anjou-ház Robert király személyében Magyarország szét koromaját, ő tőle és erélyétől várta el a nemzet feljagottól állan rendelkezés és szarnokú által lábbal taposott régi és törvényes jogainak visszállítását.

Sulyos terhek nehezettek Károly vállaira, de tapintatossága és paratlan érellye szert eredménynyel egyengő e egy jobb és boldogabb jövőnek utait, minem a trónon felváltó őt Lajos nagy királyunk, ki vas karjával szétrombolá az olygarchia utolsó foszányait.

Lajosnak főtörékvése és első teendője volt a királyi kincstár zavart finansialis helyzetének javítása, jól tudia egyzersmind azt is, hogy királyi trónusának védbástyája a köznevelés képezi. Alatta léjődött ki a banderiai is intézmény, s csakhamar belátta azt, hogy minél kedvezőbb anyagi helyzetnek örvendő a köznevelés, annál nagyobb banderiumok kiállítására képes ez, ez pedig királyi hatalom csak növelni fogja. Ennél

fogva sietett a köznevelés helyzetét javíttatni s hogy más részt annak hűségét és vonzalmát is biztosítsa, a legnagyobb készséggel enzedet rég óhajtott vágyának, midőn újabb keretű II-ik Endre arany bulláját 1331-ik évben 13 §-ból álló rendelkezéssel megosorította, kivétlen II. §-ával mely ezeket tartalmazza: „Kivétlen azon leni érintett, azon szabadságot nem levélből kihagyott czikket t. i. A) mely nemcsak nemcsak mara-tek nélkül halaszt meg, bírokak is a egyházaknak vagy másoknak, kiknek esküjük, baghussák, eladhasák, elilegíthessék. Sőt — zoknek véghez vitelére semmi hatalmak nem legyen, ha nem az ő bírokak, azoknak legközelebbi testvérek és csak nemzetségbeliekre jogosan s törvényesen, tisztán és egydől, más akár kinek elintemondása nélkül harmonoljanak” a IV-ik s fentebb már szóról szóra idézett czikket, mely törvényes intézkedéssel Lajos nemcsak Szt István II-ik törvénykönyvének 5-ik és 35-ik, továbbá Kálmán király eltek könyvének 20-ik fejezetben foglalt rendelkezéseket öltözötve határozottabb alakba s egyezteté ki a nemzet jó s lemevéle, hanem a végrendeletkezi jog halgatólagos elörlesével s a szerzett illő törvény magyarcnak elhíntelével megvéte a későbbi szákadokon át hazai jogunkban oly nagy szerepet játszó öslegnek, (melyről egy más alkalommal.) Mielőtt azonban az előadottakkól búcsut vennék, legyen szabad habhatatlan költönnkel említeni:

„Magyar dicsőség, mi vald? Hulló esllag? mely földököt? Aztán lehullott a magasból. És mind örökre énytele a föld.

Vagy üstökös vagy őh magyar Dicsőség! mely jók és távozék, Hogy századok multavai vagy Lássák tenyét a népek s rettegék?”

dolazt arra az egylet tagjait képező türelmes polgárok, hogy némelyeknek nem lesz inyökre a zsidó bálelnök.

Különbön a t. czikróri tévesen lesz informálva! Éu merek kétédni abban, hogy a keresztények kivonják magukat. Tán csak egyik-másik hangzatosított ilyesmit; mert én nem tudom elhinni, hogy művelj embernek a bálelnök vallása okul szolgálatossan e báliból való elmaradásra!

WOLLÁK REZSÓ.

H I R E K.

— Vágtetés Krampácban János stridói áll. isk. tanító a vállás és közöki miniszter ur állásában vegleg megerősítette.

— A Csakortnyai hatóság elhatározta, hogy folyó hó 27-én ténzvizsgálatot rendez.

— A foglyok (madarak) veszedelme nem a puska, meg a jó vadász, hanem azok, akik tél idején, a nagy havazás következtében hurkon, csapdán, meg más módon elfogják a csúrok kuzelében nemzedéket kereső jegy nélküli vadászok nagyon találatkónak e madarak elfogásában. P. o. lyukat furnak a hóba, a lyuk elé, meg helybe is néhány szem magot hiteinek; a szegény, éhező madarak felszedik az ételt s bejebb hatolnak a hó-alagutba s vissza nem tudván menni, szakmányul esnek. A vadász-törvényt nem ismerő nép aztan beviszi a madarakat a városba s ott értékesíti őket. Így történt ez a múlt heten Csakortnyai vidéken is, ahol a nagy hóban mintegy 40 foglyot fogtak el s behozták a városba eladás végett. — Akadt elég vevő, mert hát a foglyopcsenyé jó, januárban is. Csakhogy drágák lettek a foglyok, mert a szolgabírósg megdáván a dolgot, a vevőket megüvöltötte. Minden foglyot 3 rítot kellett fizetniük, mert januárban tilos a foglyolás, azt mondja törvény.

— A Csakortnyai képezde építési ügye képezi napoként a beszéd tárgyát Csakortnyán, itt is, ott is. A szerződés a miniszteriummal megkötöttek. A város lefektette m. ev szepet. 1-én az első részletet, az 1000 rítot. A képezde építésé azonban még mindig nem kapják bele. A város tehát aggodott, hogy a régi szerződés értelmében hozzá kell járulnia a képezde eddigi lakber illetményének fizetéséhez, ami a város ré-

széről mintegy 8—900 rítra rag. Az aggodás nem volt alapos, mert a miniszterium a képezde igazgatóságának jól indokolt feltételezésébe folytán a folyó tanevre már kiutalt az egész bérosszeget (1640 rítot). Ezt a város s az érdeklődő polgárságának megnyugtására hoztuk tudomásul.

— Meghívó A csakortnyai hölgyek több tagja 1886 február hó 17-én a „Hattyú” vendéglő termében zártkörű ténzvizsgálatot rendez. B. Jók öv, Gőncz Lajosné, Angyán Kálmáné, Buchberger Katiné, Cvetkovics Antalné, Fischer Endréné, Kolláris Mihályné, Krasovecz Ignácné, Margitai Józsefné, Pálva Krasovecz Ignácné, Szász Lászlóné, Zakál Henrikné, Mihalyné, Sárocsy Lászlóné. Zárkál Henrikné biz. tagok. — Személyleg 2 rít kezdete föl 9 órákor. A tiszta jövedelem jökevényeire fordították.

— A perliki járás szolgabírósga, a perliki m. kir. áll. elemi népiskola I. fiú és I. leányosztályait az ott járványosan s nagy mértékben fellépett kanyaró miatt egyelőre két hétre bezaratta.

— Milyen lesz a folyó év? A régi gazdák mondásaként: „Ha Pál fordul köddel, ember hullik dögöl.” Ebből azt következtetik az orokok, hogy miután Pál fordulása napján hóval volt az idő, ez évben okvetlen pusztítani fog valamely járvány.

— A muraközi dohánytermelés érdekében vidékünk két képviselője: Molnar Antal és Veszter Imre képviselő urak tartottak beszédet jan hó 22-én a képviselőházban. E beszédekert kyonlatilag azon tölvasóink számára közöljük, akik nincsenek abban a helyzetben, hogy a lapjapokból értesülhettek eme beszédekről. Molnar Antal képv. ur tanulmányozta e kérdést s híteles statisztikai adatokkal igyekszik meggyőzni a képviselőházat s a kormányt arról, hogy nemcsak a muraközi nép miatt, hanem nemzetgazdasági szempontokból is meg kellene engedni a dohánytermelést. Felemlítihogy a muraközi dohányt orosz dohányról pótolják a dohánygyárak, mely legutóbb pótolja a muraközi dohányt. Veszter Imre képviselő ur beszédeben utal a muraközi nép hazafias magatartására s mint jó patriótákat ajánlja a kormány figyelmébe a dohánytermelés engedélyezése kérdéséről. A képviselő urak beszédeit kyonlatilag a lapjapok után a következőkben adjuk: Molnar Antal a muraközi dohánykultúráz nézmi szükségességéről igyekszik meggyőzni a minisztert részletesen foglalkozik a muraközi dohánykultúra és ezek termelésének ismertetésével. Azt hiszi, hogy

egy a házat, mint a minisztert meggyőzte a muraközi dohánytermelés speciális és országára kiható fontosságáról s meg van győződve, hogy ekképen is ily nyomás adókkal felvilágosítottán, legelső teendői közé fogja sorolni, hogy a muraközi dohánytermelés jogalagos engedélyezését mielőbb elrendelje, mi által nemcsak a muraközi lakosság hó ohaját teljesíti, hanem az országának is jelentékeny hasznót fog szerezni.

(Ejénzés.) Veszter Imre: Mindana nemzetiségű közül — melyek a szorosabb értelemben vett Magyarországon — léteznek és nem magyar ajkúak, lekévesebb lakójuk van a magyarországi horvátokkal, különösen a muraköziakkal. (Ejénzés.) A muraköziakkal daczára annak, hogy a felszözet közvetlen szomszédsgában van Horvátországnak és daczára annak, hogy a del-szélv propagandá törekvésének egyik gykevényez tárgyat képezi áll és él, söt gykevert vert a magyar állameszne s konstatalni lehet, hogy ott ujjában a magyar nyelv terjedése érdekében is egészséges lendület indult, daczára annak, hogy a Muraköz egyháziilag ma is a zágrábi érsekséghez tartozik.

(Ejénzés.) Hogy az, a ki Magyarországon született, itt is él és megéhecsőt találja, magyarnak valja magát, az nem érdem. söt kötelesség, de hogy a Muraköz patriotizmus nem hanyatlott s hogy a nagyhörvátországi propaganda mindedig nem bírta megvívni lábát a Muraközben, ez mindenestre oly tény, melyet észlelnünk és arra érdemesnek tartott itt e házban konstatalni. (Helyeslés.) De midőn ezt egy fölöl konstatalja másfelől a kormány figyelmét felhívja arra-hogy a patriotizmus oly virág mely bizonyos esetekben apólast is igényj s mely apólast hiányában könnyen hervad. dásnak is indulhat. — A Muraközben a dohánytermelés azért lett megismertve mert eszemézet ordult el. Azonban ott, a hol dohány termelés eszemézet van mindenütt. Minthogy e kérdésben Molnar mindent előadott, ami az ügy érdemére tartozik s minthogy a megye közigazgatási bizottsága tekintve a kérdés fontosságát s tekintve a nemzetiségi szempontokból folyó országos érdeket is feltérszteszt intézett a miniszteriumhoz e tárgyban. felkért a miniszter utat hogy Zalamegye bizottságának feltérsztesztére lehetőleg beható figyelmet fordítson s a Muraközben a dohánytermelést ismét megengedni melóztassék. (Élnek helyeslés.) A pénzügy miniszter ur e tárgyra vonatkozólag a következőkben vala szöli:

A mi a muraközi termelést illeti, maga a képviselő ur, a ki felazalt, melóztotta: hivatkozni arra, hogy azért lett az engedélyek megadása megismertve, mert a csempeszt meggyérvé volt, a csempesztet megakadályozni pedig úgy az államkincstár mint az adózó közönség érdekében kötelességem. A hó tehát nagymérvű csempeszt van. ott a dohány termelést nem tartom engedélyhetének. Különbön t. képviselőház, nem a képviselő ur volt az első, ki e kérdést felhozta s figyelmembe akarja ajánlani, hanem megelözölég történt Zalamegyének közigazgatási bizottsága részéről feltérszteszt. E feltérszteszt irat határozati feladatom, és azt tüzetes tárgyalás alá venni kötelességemnek fogom tartani. (Helyeslés jöbbelől.)

— Kereskedelmi kaszinó vau alakulóban Csakortnyán. Ez ügyben az előérteket jan hó 26-án tartatott meg, melyen a megalakulása egyhangulag kimondatott. A további teendők elvégzésére egy 7 tagu bizottság küldetett ki. A tagok száma eddig megalajda a 40-et. Az alakuló-kögyűlés tegnap tartatott, melyről legközelebbi számunkban bővebben.

— Rendőri hírek. F. hó 22-én Pribusa János zala-egerszegi főmérnök kocsija Seivelth-féle vendéglőben vascsorált. Az idő alatt az istállóból 1 drb köpenyét 20 rít. e. ellopták. A járó a tettesek után nyomozott, kit Kovácsics István macskovecki illetőségű csavargóban fel is talált s a helyb. bíróságnak át is adotta. — F. hó 24-én. Több pribizálvececi s podbesztovceci zsebmetsző cigány a lendvai vásárra utnak indult, de előbb a helybeli Baumback féle kocsmában felborzalt, s az azelőtt lopott pénzben osztozni akartak St. Ilonánál; ezen osztoránál ösevezestek, s Herczeg István pribizálvececi cigány, Danderics Mihály podbesztovceci cigányak biskakésvelei a nyakát súlyosan megemestette. Ha a járó idejében oda nem ér és az urasági kocsi orvosi gyógykezelést végett be nem szállítja, akkor az illető elvérzik, mivel a többi társai ahelyett, hogy az utról a közellevő házakba bevitték volna, körülötte áldogálva sirtak

Uredništvo posreduje je vu stanja iskare Fischela Filipa vu Čakovcu — s srednikom razgovarati se mora. Jole deljki, srđda, zetrkti i snobtu ob 11 i 12 vuri. — Sva pisma i pošilje naj pošiljaju na ime Molnar Jozefa urednika vu Čakovcu. — Izdateljstvo: Knjizara Fischela Filipa vu Čakovcu. Sim se naj pošiljaju predplate i oglasi.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK.

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je: Na celo leto . . . 4 rít Na pol leta . . . 2 „ Na četvrt leta . . . 1 „ Oglasi se polog pogodne 1 fal računaju iz vu bez se mora platiti za svaki oglas kulikopt izlazi, 30 kr. vladni strosok.

Tečaj III

Vu Čakovcu, 31. januara 1886

Broj 5.

Mladenec, koj ne laza, dospel je razbojnikom v ruke.

Abdul Kaadir glasoviti pesmar peržanski sam od sebe pripoveda sledeće pripoćenje:

Kad sem još dete bil, nekaj takvoga sam senjal da sam već ne imel mira doma, nego mater je sem lepo prosil, naj mi dopusti oditi vu varoš Bagdad, tam željim celo moje življenje Bogu alduvati.

Pripovedal sam moj senj mojoj majki a ona se sirota razplakala, vzela je napre 80 denara (okoli 31 forinta vu naših penezih), pak mi veli: herbij, kajti još jednoga brata imaš, a druga polovica je njegva. Kada mi je mati 40 denarov predala, moral sam njoj s prisegom obečati, da nigdar i nigdar nebudem lagal. Zatim mi je mati rekla: „idi sinek moj, ja tebe vu obrambu višnjega Boga prepoučam, mi se više nebudemo vidli do sudnjega dneva.”

Ja sam odišel drugimi putniki i veselo putuval, ali blizu sve nas putnike jesu 60 razbojnik prijel i celo patujuće družstvo porobili. —

Jeden razbojnik i mene je pitajeli kaj imam i njemu sam povedal, da imam 40 denara vu opravi.

Kad su poroblene stvari nesli k svojemu vodji, koj je bil od puta vu višem mestu, pelali su i mene sobom. Razbojnikovi vodja me pita: „no ti drohno stvorenje, kaj je tvojeja imetka?” Ja sam mu odgovoril: „im sam već dvema tvojnimi ljudmi povedal, da imam 40 denare vu opravi te lie.” Vodja je prezeal moju opravu i na el peneze zatim, osupnjen me gledal i pital, da zašto sam tak

istinski povedal, kaj bi čisto lahko zafajtil mogel. Ja sam mu odgovoril, da sam zato tak odprto povedal, kajti hočem odbržavati ono, kaj sam mojoj siromaški majki obečal a ja sam njoj obečal, da nigdar nebudem lagal. Razbojnikovi vodja mi rekel: „Dete moje ti vre vu mladosti tak živo vu srcu tufi i obržavaš tvoju dužnost proti tvoji materi, a ja niti vu zreloj dobi neznam, kakve dužnosti imam proti Bogu mojemu; hodi sim, daj mi ruku na tvoju ruku nežužen mladenec, hočem obečati vernost Bogu.”

To je i večinl vodja; a drugi razbojnik čudili se i tiho gledali sa grad. Na jednutput jeden stariši stupi pred vodju i reče mu: „Ti si nam bil voditel na grešnom putu, pelaj nas od vezda po stezi poštenja i pravičnosti, mi idemo stobom.”

Svi su prisegli na to, da budu s poslom svojih rukah kruha si priskrbeli. Na zapoved svojeja vodje, hitro su išli doli na put i putnikom svoje stvari i peneze povrnuli.

Do sim je pripoćenje onak, kaj je Abdul Kaadir od samoga sebe pripovedal i ja iz magjarskoga na naš medjimurski jezik priinesel jesem.

Nego vezda dragi čitatelji, osobito roditelji, a vu prvom mestu matero vzemite si od ovud peldu. Videli smo gori, da na lepu peldu mladenca, koj niti vu silni nije lagal, su se šestdeset razbojnik i s svojim kapitanom na prvi put povrnuli i pobotali.

Ali jeli on mladenec iz prsta si je van cecal ovu stalnu pravičnost? nije, nego dobra mati vu zadnji vuri težkoga raztakna je njemu vu srce zasadila. Deca pako, od svoje matero dale dosejeju, stím bolje se na reči njezine misliju i s tím verneće obržavaju nje.

Ova sirota mati je svojeja sina preporečila vu obrambu višnjega Boga. Ova mati je ne samo materinskoga kušca dala svojemu sinu, kad je odišel, nego i navuka mu je dala, kad ga je od sebe odustila.

Spodobno večinite vi dragi roditelji i kajti del prez dobroh navuka s vekšinom se rezide. Ja sem sam poznal jednu vdovicu pred dvasetimi letmi, koja je svojeja jedinoga sina cartala i zacartala, zadnič je svojeja grunta na njega prepisati dala, da ga od vojničkoga stališa reši. Ja sem znal, da mati mu sve prepustila na volju; i tak ga privela zapovedati svigdar, a posluhnuti nigdar. Poznal sem dečka, kajti samolainoga i bojal sem, da on, koj spametneše občinare neposluhne i druge starše ljudi neposluhne, nebudu niti svoju mater poštuval i posluhnut. Zato sam mater srečno opominal, naj ne hiti cugle z ruk, naj sama sebe ne dene na begju.

Moje rči su bile zabavad. Žena mi odgovorila, da ona vu Čakovcu samo na formu da je grunta na sina pripisati a doma bude itak gazdarica ostala.

Sin se je rešil od vojničkoga stališa, kajti onda išlo je tak i oženil se je. Sneha nije bila s pečom i puculicom zadovoljna, hotela je i kyuču imeti, koje i zadobila, kajti starica već svojeja nikaj nije imela. Mati se težkim srcem gledala, kak sneha lahko razprudi kaj je ona željmi skupa spravila i počela nju opominati i pokazati; na to je „in skupa svojem ženun držal i pravu svoju mater pretiral je ne na formu, nego zresen zaisto.

Mati sirota vu okolici kruha prosila, ali meni se marljivo vugabala, da njoj nebi spočitaval, prvić da je slocesto

odhranila, drugoć da je sebe na siromaštvo spravila.

Anda zlo odhranjenomu, nezrelomu mladenecu dati čela je tuliko, kak norcu dati oštroga noža, koj sebe, ali drugoga poreže.

Najpredi datje detetu za del dobroga navuka, lepu peldu; poslite je vu cirkvu i vu školu. Ovak dobri deci i del vu imetku dobro dojde; i roditelji svoje dneve vu starosti vugodno preživju s njimi.

MOLNAR ISTVÁN.

ZABAVA.

Dika občine.

(Pripoćenje)

II. Poglavlje.

Franc Varga, koj do svojeja životnoga pridavka nije baš na dicni način došel, bil je ribji trgovec a trgujeć s ribami, običel je prilichen falat orsaga ter si je ovak i kak svet pripoveda i na malo drugučesti način lepi imetek skup zgrnul. Izel je najlepši grunt vu selu, najvećše gorice na Pekelgori, najtusteše sinokoše pod Žlakom i najplodneših 180 mekot oranice. Penez pak imal je, kaj povedaju prez broja i mere.

To je bilo videti, da se je jako na srečom sprijateljil č prem nije Boga veroval. Od Boga znal je samo toliko povedati, da ga nema, pak da bi i gde bil, to bi človek od njega, jako malo izprešati mogel.

Tovarušicu imal je baš za njega stvorjenu; ona bila je prva vu selu. Sve je tak tancalo kak je ona igrala; občinsku hišu, školnicju, pak isti farol

je ona komendirala. To delo je prekorodno razmeta.

Kak takva anda, brzo je prenašla način, kak je treba školnika iz obine s frustati. To se je na skoro pripetilo a vngni v selu raduvali se to temu, ar je stim Ovčar Miskec ne samo prvo mesto vu školi zgubil, nego je za kratko vreme i iz sela izniknul.

Veada nastala je briga za novoga školnika.

Prislica izjavil je v jednoj sednici, da je pripraven 2000 fit. vrednu senoko cirkvi prikazati, ako bi se zebrał školnik po njegovom gustušu, a k tomu još ako bude školnik po njegovoj volji, i školniciju pristojno da prenapravi a vu konvenciju školnikovu pripraven je takajše nekaj vina i žitka pridodati. Tak je sve i bilo.

Pak što nebi tak dobrotvornomu gosponu sve po njegovoj volji učinil?

Novi školnik, koj je svoje strukovne škole vu neakom velikom varošu zvršil, znal je igrati na gusle, klavir i orgulje a imal je na ženu takaj navučiteljicu. Kak takov, postal je svagdašnji gost bogatoga Prislice i prava desna ruka njegova. Tam je jel i pil, igral i popeval skupa s ženom. K tomu preobrnuł je celo selo; vtemeljil je pevačko i muzikalo društvo a njegva žena podučala je selsko decu vu ženskih gospodskih posih.

Veada je nadošlo vreme, da se dika obine, mali Prislica Ivan najvešom brigom pripravi na buduše njegovo dišno zvanje.

Ivek bil naveke poznat samo pod imenom Citrom, a njegova gospodska kokcasta žuta oprava kak takaj e bleđo i povelho lice činilo ga je k tomu imenu baš čisto spodobnoga.

Gospon školnik postavil je Iveka, to se samo po sebi razme, na prvo mesto. Tu je oz znanaveke ostal. Nu čiprem je na prvom mestu sedel, ipak nije on prvi započimal poptevanje, kak je negda Ovčar Miskec, niti nije odgovarjal na najtežeše pitanja, nije on diktoval, vučil i lekcije izpitaval. Najveka mu je znanost bila nemirnjake zapljučati.

Ovak je negda celu tablu načaral s imeni nemirnjakov ter se gizardo vu školi gori doli setal, kak kakov visokovučeni profesor. Pajdaši su ga medtinat rado imali, ar je rado med njimi delil svoje kolaše i čipove. Na ime Citrom brzo se je priviil, niti ga nisu drugać nazivali, kak Citrom i opet Citrom.

Vu isti hip, kak su ga tak jedenput deca nazivala: stupi vu školu gizardi vi Prislica i čuvši špotno ime svojega ljubimca, zakipi vu njem kiv ter zdignuvši debelu svoju batinu, zaurliče na decu, hoteci zaznati, koj je tu reč izustil.

Sam Gospon školnik bil je malo v nepriklji. Zbantovani Prislica tukel je po klupah s batinom i strahovitim gujevom zapovedal školnika, da je sve spored presibra i to taki najedenput.

Strasna je nastala kriika, cvilenje i javkanje; šiba je preveč vugodno delovala.

Japa, dragi japa! zakriži najedenkrat mali Ivek, dajte i mene prečibrati ili pak prestanite.

Dam vam ja Citroma, vi skoti mužki, zaurliče Prislica samo po njih gospon školnik, naj čutij! Zato sem ja dal školu zazidati vi lopovi? Moje dete nebudete vi zepotavijiti!

Ali to je sve zahadavo bilo. Ime Citrom čulo se je ipak zato po selu, vu polju i gori daleko i na široko po celoj okolici.

III Poglavlje.

Nema žalosti nit sramote, kojoj se človek težajem vremenu priviil nebi i s bogatim Vargom je tak bilo.

Kad je sramotau i srditost svoju na deci dobro nameril, kad je gospona školnika skupa s ženom, s guslami, gitarem iz sela odpravil došel je na školničko mesto opet jeden starovečan gospon a vu selu započel je na novo stari mir vladiti i sve se je opet umirilo i utižilo.

Za to vreme narasel je Ivek prilično vu visinu i po misljenju kuma notariuša, mogel je već skup s njegovim Filipom na dijačke škole odpelan biti.

To pak nije baš dngo trajalo i Ivek naskoro se je našel med velikimi dijkai.

Gospoda profesori brzčas su opazili, da je prislica bogat človek, ar su na osobito fini način s njim baratali. Iveka su pak na primatoljnom izpitu izvanrednom blagosij izpitavali, čiprem ovaj niti jedne spametne reči odgovoril nije.

Čujes Ivek! zdere se na nega rezrdjeni ctec, samo pazi, ali te nemilostivo vdrapim.

To nesme biti gospone, rečeju profesori, vu našoj školi nevladaju batine nit korbači. Rajši mu damo na pomoč jednoga dobrega dečaka. Dober bude k njemu Ovčar Miskec, reče jeden profesor on je izvršten diak. kreposten i hvale vreden vu vsemu.

Za čas pozvan bil nuter mladi Ovčar, kojega kad je Varga stari opazil, ves se je vu licu zakaril. Kaj si ti Misko! zavikne Varga prama lepomu mladiću koj je tak pred svojim profesorom stal, kak soldat. Ej ej, koliki si narasel! Zatim obrne se k profesorom i s polusmešnim glasom reče „Morti oui gospoda niti neznaju, da je otec ovog dečaka na Gavranbregu na galje obesen? To je nastojal tihim glasom profesorom povedati. Ali Misko je ipak sve razmel.

Medtimga se je pogodba zato ipak hitrom sklopila, a stari Varga pnu nezadovoljnosti odputil se je sa svojim sinekom i s najmienim pomoćnikom (instruktorom) Miskom na svojtan.

Na vulci zestali su se s čoporom dece koji su svi na jedenkrat na Iveka očel na perili i nekaj takvoga šepetali kak da bi se jim iz vust čulo Citrom Citrom glejte Citrom!

Varga stari samo da iz kože, nije van vušel, ar čuvši to, već je počel zaluvati truda i puta, kojega je do sim učinil. Strahovito se je sa sobom boril. Reči Citrom, preveč ga je bantovala. Ali kaj si hoće, instruktor već bil pogodjen.

Vzeme onda ovoga napre, kada su već vu stanu bili i ovak mu začme predekovati: Čujes Misko, ako se još gdogod postupi ovomu detetu reči Citrom, onda znaj, da pribitoga krajcarja odmene nedobiš. Narvi ga na sve tak, da bude prvi dijak, da bude dika škole da bude koruna svojega sela. Jeli me razmeš? Nosil budeš gospodsku opravu a ue takove droujke, kak vezda na temi visiju, a želudec budeš si mogel samimi škudami naphatit Pazi na njega, kak navlastito oko! Zatim izvadi škudu stisne ju Miskecu v „ake velec.“ Vzeti nikaj nehvati, meni je dosta toga smetja još ostalo.

Ivek postal je anda veliki dijak. Leto za letom je prehadjalo, ali ime Citrom nikak nije hotelo preminuti. Več su se i družina s njim upoznala.

Gospon Varga vodil je svojega Iveka kak dobrego dijaka od škole do škole a buduše je vu navukih kak rak vu lodu napredoval, zato ga je nemilostivo tukel i mrevaril. Jedno leto izvadil ga je iz škole ter ga doma k plugu postavil, drugo leto si je pak premisilil i opet ga je nekam drugam vu školu porinul. Ovak upoznal se je na skoro celi orsag s pridavkom Citrom.

(Dragi put dalje)

Kaj je novoga doma?

Velika nesreća se je dogodila vu občini Bodrog Kijalu vu Zemlenskoj varmegiji. Zuckor Farica tergovca 16 let stara Jenny kćerka je okolo 6 vure po podlan s deklom s Konrad Maricum vu zadnješu komoru šla, gde su lagvi s petroleumom stali, da odonud petroleuma doneseju. Devojka je posudu držala pod čep a dekla je pak svetila s svećom ali pod tem je tak blizu podržala sveću, da se je petroleum vužgal i celoga lagva razhitil. Dekla vu onoj minuti kak se je petroleum vužgal, hitila je sveću i odbežala je vun. Na onu buku je Zuckor zločestno čutil i beži k komori, gde je svoju kćer vu jednomu planu i ognju našel. Medtem se je zadnja stran hize vužgala i dobežali su već susedi da gasiju ognja. Kad je otec svoju zgoretu, siromašku kćer videl je čisto iz van sebe nutri bežal i zareže se s nožom vu požarak. Siromak je tak vu zločestem stalju, da su ga ove dane vu Budimpešt dopelali i vu „Roxus“ bobicu pospravili.

Pred sedem let su jednoga staroga fratra vu Gjulafehrvarskom klostru vmorili. Taj događaj je vu onim vremenom celu buku i kriku napravil, jer vu celim klostru nije niče drugi stanuvak kak on stari gospon i na drugoj strani stanja učitelj Gónczi i njegova žena. Vu onim vremenu su obedva k sudu citovani bili, ali oni su samo tajili i rekli su, da su jako spali i nisu nikaj čuli. Posle sedem let su na takove osvedočenje došli, iz kojih dokazati moreju, da su oni bili pravi vmoritelji.

Iz orsvoškog spravišca Vu ors. spraviču su nadalje o preracunu ors. stro-kah govorili. Nas Medjimurce najbolje tičeju oni govori, koje su naši ablegati pri rezpravi stroška Ministeriuma peneznih poslov držali. Najmre. G. Molnar Antal šakovečki i G. Veszer Imra lendavski ablegati su govoril o povanju dohana vu Medjimurju. G. Molnar je rekel, da ne samo medjimur-skomu puku je potrebno da i nadalje pova dohana, nego i orsag ima stem haska, ar mu nije treba iz daleke zemlje donesti vu orsag takvoga dohana, kak je medjimurski. G. Veszer je vu svojem govoru rekel, da je medjimurski pak vreden; da mu pak dopustiju sadjenje dohana, ar je puk vu svojo vreme pokazal, da je veren bil k svojoj domovini, makar tam na meji orsaga bi vno giput mogel krive govore, pak pačenja posluhnuti. Minister je na te govore obećal, da bude od varmegije vu tem poslu k njemu poslanu molbenicu vu svoju pažaju vzel.

Velika nesreća se je dogodila pri Veliki-Kanizi 24 ga januara. V jutro zaran je željeznički voz došel iz Pragerhoffa na staciju V-Kanizi i tam se skup tresne s jednim vozom tak, da je taj zadnji vu vagonah kvara napravil ali zato ipak veka nesreća se nije dogodila. Ali za tim dođa jedna druga mašina okolo 6 vure v jutro iz Zakanja i tak grozno su se skup tresnuli opet, da su se nekoji vagoni čisto zdrobili. Vu tu nesreći je jedna mlada gospa vmurla i vise putnikov je oranjenih. Jednomu, iz med činovnikah, se je ruka sklucila.

Gospodarstvo.

Kak se moreju sunke dobro prirediti? Naj bolša sunka, ako se nespretno kuha, more se pokvariti tak, da je žilava, suha i netečna; zato nju je treba predi nego se देने kuhat, dobro stuci, ne vu mužaru ali stopi, nego s kakvim drvenim kladivom ili drevcem, onda pak ju deti vu frišku mrzlu vodu, vu kojoj se mora najmenje četiri vure močiti; kada je to učinjeno, onda nju je treba vu mrzlo vodi pristaviti i čisto pomalom khatati dati. Na takov način kuhava sunka bude plivka i tečna. Tak je moći i drugim suhim mesom postupati, ne samo upravo sa samom sunkom. U Josomiru kraj Mačkova.

JOSIP HORVAT

Kratke novine. Vu občini Sz-Telényfalvi vu prijeli Bárány Matjésovu tolvajsku bandu, koja je mnogih i mnogih porabila. — Vu Kolozvaru vu je en astarski ino se zagifal. — Vu Kősegu se je jen sluga napil i vu svojoj pijančini je nekak vu potok Gyöngyös opal i vtopil se. — Vu Mohaču je g. Sedrešy Adolf kr. sudec svoj 40 godišnji ljubelim ove देने svetkuval. — Vu okolici T-Terebeša s jednog varcara vuki raztrgali. — Vu M-Serdišču vu „Hajó“ zvani gostioni bude se 13 februara bal obdržaval.

Kaj je novoga vu velikim svetu?

Ubojstvo Baréma Francuzkoga primeč komuša. Iz Pariza se sledee čuje: Prosti tijeđen, sredu na večer okolo devete vure je došel jen cug iz Pariza, kojega konduktor je nekaj kazal i govoril jednomu činovniku, ali on ga nije razmel i samo je videl, da proti Parizu kaže, i misli si je, da se valda nekaj izvanrednoga dogodilo i pošle najenput jednoga slugu, da na jel predla željezničkoga puta. Sluga odide i prestrešeno vidi vu jednoj grabi jednoga človeka. Sluga odbeži i javi to gosponu. Činovnik odmah pošle dva muže, da telo na kolodvor doneseju, i na jednim, javil je to i da zvati doktora. Doktor je konstatal, da je taj isti stroljen bil. Činovnik je na jedenput telegrafiral

da naj strogo proviziteraju one vagone, vu kojoj je Baréma sedel, da se tak morti ubojniki najdu.

Valencio sledee pišeju: Jedna pelinovića po imenu Dorida štela se je zeniti s jednim bogatašem, s jednim mladem bankarom. Šiguora Dorido je bila jedna iz med onih, koji igraju i zabavljaju puk. Vu prošlom tijeđnu je vu „Excelsior“ u igrala i to zadnji put. Jer posle igre je dobile iz med viših darov jednu lepu ko-saru s tem naslovom: „Odri lepo dete.“ Po tim odpre ona tu lepu košaru i strasno, skočiju vun dva veliki štakori. Oni oj najedenput na prsa skočiju i počmeju na griziti. Širota na jedenput je skup opala. Kak velju da je to njega buduena punica činila.

Veliki veter se je zdigel vu Kalifornii (vu Americi), koj je kroz 24 vru strasne kvare napravil. Kvar je neizrečivi. Veter t. j. veter je takov dragi čitatelju, da je iz šinah dole odnesel mašine. Droti telegrafih su svi raztrgani i začičeni. Najveke stanje san Francizka su porušena, tak da se vu seobe iz vulcih vidi nutri. Med tim su mnogi zgubili svoje življenje. Najmenje 150 oranjenih ima.

CENA ŽITKA

Table with 2 columns: Grain type and Price per unit. Includes items like Kuruza na vagi, Pšenica, Hraš, Ječmen, and Zob.

LOTTERIJA

Grac 1886 24. januar 51.34 67.36.50.

Szerkesztő: MARGITAI JOZSEF urednik

Hirdetések

5894. sz. tk. 1885.

Arverési hirdmény.

Caškortnyai kir. járásbírósg mint telekényi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy ZAKAL HENRIK ügyvéd által képviselt SAFFARIUS MARIA varazsi lakónak SAFFARIUS JOZSEFNÉ szül. KOVACS MARIA drágoszlávcezi lakóellen 300 ft tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a. n. kanizsai kir. törvényszékhez tartozó ezen kir. járásbírósg területén levő a IV-ik hegykerületi 601. sz. tjkvben a 178 i hrsz. a. felvett ingatlanból (belsőleg, gyümölcsös, szántóföld, rét erdő és szőlő) Drágoszlávcezen 36 673 □ öl) végrehajtás szvenvedtet illett 333 ft 25 krra becsült fele része, ngyanezen összeg kiállítását és ennek megfelelő 10 százáloskó bántápneg letétele kötelezettsége mellett, a drágoszlávcezi község bíró hánánál

1886 évi február, hó 23-án délelőtti 10 órakor tartandó árverésen eladtni fog.

A részleteebb árverési feltételek ezen kir. járásbírósg telekvi osztályánál és a drágoszlávcezi község bírónál betekintethők.

A kir. járásbírósg mint telekényi hatóság, Caškortnyaja 1885-ik szept. hó 17. napján. 318 1-1.

Advertisement for Harmonikák (Harmonics) featuring an image of a woman and text describing the product and its availability.

Advertisement for Gais-Expellerer (Expeller) featuring an image of a machine and text describing its use for processing grain.

